

Dosarul nr. 1ra-1092/22
1-21189105-01-1ra-22072022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Dulgher Marin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Dulgher Marin xxxxxx, născut la
xxxxxx, originar și domiciliat în or.
Fălești, str. Nucilor 30.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.12.2021 – 11.02.2022;

Instanța de apel: 07.03.2022 – 18.05.2022;

Instanța de recurs: 22.07.2022 – 19.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 11 februarie 2022, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Dulgher Marin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Dulgher Marin, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, obligându-l pe condamnat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Dulgher Marin, la data de 13 decembrie 2021, ora 21:20 min., fiind o persoană care, prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 02 iulie 2020 i-a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, aflându-se la volanul automobilului de model „Renault Megane cu numărul de înmatriculare xxxxxx, se deplasa pe str. Serghei Lazo din localitatea Gara Fălești, fiind suspectat de

către angajații de poliție a Direcției de Patrulare Nord a Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP aflați în exercițiul funcției, de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost înlăturat de la conducerea acestuia, și la cerința legală a angajaților de poliție de a efectua testarea alcoolscoptică, deși a fost avertizat de către aceștia de mai multe ori despre răspundere penală pentru refuzul, împotrivirea sau eschivarea de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical, în mod intenționat, a refuzat categoric efectuarea testării alcoolscoptică cu aparatul „Drager Alcooltest 6810”, precum și ulterior fiind condus la Spitalul raional Fălești pentru a fi supus examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și în cadrul acestei examinări să-i fie recoltate probele biologice, acesta a refuzat de la recoltarea probelor biologice, astfel încalcând prevederile art. 23 alin. (3) lit. b) a Legii privind siguranța traficului rutier și pct. 11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 care prevede că *„conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare;”* și pct. 6 lit. d) a Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 care prevede că, *„examinării medicale se supun persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri și de alte substanțe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică și/sau care manifestă comportament agresiv și violent, care refuză testarea alcoolscoptică”*.

Acțiunile lui Dulgher Marin, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform semnelor calificative- refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, acțiuni săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Dulgher Marin recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu schimbarea măsurii preventive în arest preventiv.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă și neîntemeiat a dispus suspendarea executării pedepsei stabilite apreciind greșit că circumstanțele atenuante existente în speță sunt suficiente pentru aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Partea acuzării a indicat că la caz, atingerea scopurilor pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal, și anume de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin stabilirea lui Dulgher Marin a pedepsei penale astfel cum a fost individualizată de către instanța de judecată.

A menționat că, prima instanță nu a ținut cont de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de lege, el neconștientizând rolul educativ și cel de prevenire a activității criminale, continuându-și activitatea criminală prin comiterea unor fapte cu un pericol social sporit, împrejurări ce prin sine determină efectul preventiv serios al pedepsei închisorii ce urmează a-i fi stabilită, constituind o garanție de restabilire a echității sociale și o asigurare, că drepturile și libertățile consfințite în Constituția și alte legi, sunt apărate, violarea lor fiind contracarată și pedepsită.

Prin urmare, partea acuzării a specificat că, Dulgher Marin a executat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Fălești) din 18 noiembrie 2021, cu radierea din evidență la 27 decembrie 2021, respectiv, fiind deja pedepsit pentru săvârșirea unei infracțiuni analogice, având antecedentul penal nestins, deoarece Dulgher Marin încă nu a executat pedeapsa stabilită prin sentința din 18 noiembrie 2021, într-o perioadă foarte scurtă de timp după emiterea sentinței judecătorești din 18 noiembrie 2021, acesta săvârșește o altă infracțiune din aceeași categorie de infracțiuni, astfel încât este evidentă concluzia că pedepsele sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilite prin primele sentințe nu și-au atins scopul său de reeducare și nu l-au „determinat” pe inculpat de a nu mai săvârși noi infracțiuni, deci, pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către acest inculpat, instanța de judecată urma ca prin sentința din 11 februarie 2022 să-i stabilească inculpatului o pedeapsă mai aspră, și anume fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Partea acuzării a considerat că anume o astfel de pedeapsă ar duce la atingerea scopului pedepsei penale și ar contribui la reeducarea inculpatului, ca pe viitor să nu mai săvârșească infracțiuni similare, or, pedeapsa penală stabilită inculpatului Dulgher Marin prin sentința contestată, nu va avea influența necesară în vederea corectării comportamentului inculpatului pe viitor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2022, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Dulgher Marin se consideră condamnat în baza art. 264¹ alin. (4), Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, la pedeapsa închisoare pe termen de 5 (cinci) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea lui Dulgher Marin sub arest, imediat din sala de judecată.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și incorect a individualizat pedeapsa care urmează a fi stabilită inculpatului, aplicând eronat prevederile art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a reținut examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform art. 364/1 Cod de procedură penală, căința sinceră a inculpatului de cele săvârșite, scopul pedepsei penale, faptul, că inculpatul este caracterizat negativ de la locul de trai (f.d. 41), că acesta nu se află la evidență Centrului Comunitar de Sănătate Mintală (f.d. 46), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d. 45), un copil minor la întreținere și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ceea ce a simplificat evident judecarea cauzei, prezența circumstanțelor atenuante precum recunoașterea vinovăției, și prezența circumstanțelor agravante precum săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Instanța de apel a evidențiat că, prima instanță a menționat că, Dulgher Marin a fost condamnat prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 02 iulie 2020 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport (f.d. 50-55), prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Fălești) din 18 noiembrie 2021 a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore (f.d. 54-57), la data săvârșirii infracțiunii (13 decembrie 2021) inculpatul Dulgher Marin a executat 96 ore, iar potrivit informației nr. 22/63 din 11 ianuarie 2022, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității a fost executată integral la 27 decembrie 2021.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că prin săvârșirea unei noi infracțiuni, se adeverește că inculpatul Dulgher Marin nu a pășit pe calea corijării, iar scopul pedepsei penale nu a fost atins, săvârșind în timp ce executa pedeapsa stabilită prin sentința anterioară o altă infracțiune similară celei pentru care anterior a fost condamnat, și pripit i-a stabilit pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal dispunând suspendarea condiționată a executării reale a pedepsei cu închisoarea și stabilirea termenului de probă.

Astfel, instanța de apel a considerat că, reeducarea și corijarea inculpatului Dulgher Marin este posibilă doar în condițiile izolării de societate, urmând a-i stabili pedeapsa cu închisoare, cu executarea reală, iar circumstanțele complementare invocate de partea apărării precum că

inculpatul are un copil minor la întreținere și mama inculpatului este în vârstă, nu au fost apreciate ca fiind de ordin excepțional pentru menținerea sentinței contestate.

5. Avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Dulgher Marin, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei penale și emiterea unei decizii noi prin care lui Dulgher Marin să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea recursului menționează că, instanța de apel nu a luat în calcul faptul că inculpatul a recunoscut pe deplin vina și se căiește sincer de cele săvârșite, contribuirea activă la descoperirea infracțiunilor, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psiholog și careva circumstanțe agravante conform art.77 Cod penal nu au fost reținute.

Partea apărării menționează că, instanța de apel urma să țină cont și de condițiile de viață ale familiei inculpatului, deoarece persoanelor pe care le are la întreținere li s-ar înrăutăți situația acestora și ar face dificilă întreținerea lor.

Consideră nemotivată afirmația procurorului privind corectarea și reeducarea inculpatului doar prin condamnarea la pedeapsa cea mai aspră cu închisoare deoarece Dulgher Marin a conștientizat pe deplin care este scopul legii penale și care sunt consecințele reale în caz de nerespectare a acesteia, iar o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit de legea penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat în cauză, rezultă că apărarea invocă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul pedepsei penale stabilite inculpatului Dulgher Marin, invocând în acest sens în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilesc că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Sub aspectul temeiului de casare menționat, Colegiul penal atestă că apărarea consideră că inculpatului Dulgher Marin i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, și în acest sens solicită stabilirea în privința acestuia a unei pedepse neprivative de libertate invocând că instanța de apel greșit nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei penale, și astfel eronat i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu executare reală.

Însă, analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se stabilească o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se stabilește o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai

blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din materialele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Dulgher Marin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 5 (cinci) luni închisoare, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, pentru un termen de probațiune de 5 (cinci) ani, obligându-l pe condamnat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către partea acuzării, instanța de apel, dispunând casarea parțială a sentinței primei instanțe, și pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, lui Dulgher Marin, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4), i-a exclus prevederile art. 90 Cod penal, urmând ca acesta să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că modalitatea de executare a pedepsei stabilite inculpatului Dulgher Marin, de către prima instanță, cu suspendare condiționată potrivit art. 90 Cod penal, nu este una echitabilă în raport cu fapta săvârșită și urmările prejudiciabile, deoarece inculpatul a săvârșit infracțiune similară celei pentru care anterior a fost condamnat la pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității, fapt ce atestă că Dulgher Marin nu a pășit pe calea corijării, iar scopul pedepsei penale nu a fost atins.

În acest context, Colegiul penal constată că la stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului Dulgher Marin, instanța de apel corect a reținut faptul că inculpatul anterior a fost condamnat la o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității pentru infracțiune similară, iar în timpul executării pedepsei cu munca neremunerată stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 18 noiembrie 2021 (f.d. 54-57, 59), acesta nu și-a făcut concluziile necesare și într-o perioadă scurtă de timp, din nou a săvârșit infracțiune similară, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de asemenea luând în considerație și comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, precum și de faptul că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, aceasta deoarece verificând argumentele instanței de apel, Colegiul penal atestă că instanța

ierarhic inferioară a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, și de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal.

Colegiul penal amintește, că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, și anume: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Așadar, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Dulgher Marin, a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

În acest context, Colegiul penal reține, că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului a ținut cont de prevederile legale expuse supra și a motivat stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului

privind stabilirea unei pedepse neprivative de libertate în privința inculpatului Dulgher Marin.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa stabilită inculpatului Dulgher Marin este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Dulgher Marin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2022, în cauza penală în privința lui ***Dulgher Marin xxxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 noiembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor